ത്രിജാതം

സാമുവൽ മാത്യു, ബെറ്റി ചാക്കോ

2005

കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല

സുഗന്ധതൈല മരുന്നുചെടി ഗവേഷണ കേന്ദ്രം

ഓടക്കാലി, അശമന്നൂർ. പി. ഒ., എറണാകുളം ജില്ല, കേരളം, ഇന്ത്യ, പിൻ കോഡ്-683 549

ഫോൺ: (0484) 2658221 ഫാക്സ്: (0484) 2659881 ഇ-മെയിൽ: amprs@satyam.net.in, amprskau@gmail.com

ത്രിജാതം

കറുവ, ഏലം, പച്ചോളി എന്നിവ ചേർന്നതാണ് ത്രിജാതം

കറുവ

ശാസ്ത്ര നാമം: *സിന്നമോമം വെറം*

കുടുംബം: ലൗറേസിയെ

പ്രാധാന്യം: 'സിലോൺ സിന്നമൺ' എന്ന് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച യഥാർത്ഥ കറുവ ഒരു നിത്യഹരിതവൃക്ഷമാണ്. ഇതിന്റെ തൊലിയും ഇലകളുമെല്ലാം വളരെ സുഗന്ധമേറിയതാണ്. തൊലി (പട്ട) 'ക്യൂൽസ് ' ആയി കയറ്റുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. കറിമസാലകളിലും ബേക്കറി സാധനങ്ങളിലും ഇത് രുചിയും മണവും പകരുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൂടാതെ വിവിധയിനം സുഗന്ധവസ്തുക്കളിലും പല്ലടയ്ക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളിലും ബലിവസ്തുക്കളിലും ഇതുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടുതരം സുഗന്ധ തൈലങ്ങളാണ് കറുവയിൽനിന്ന് സാധാരണയായി വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്നത്; തൊലി തൈലവും, ഇലതൈലവും. തൊലി തൈലം വിലയേറിയ സുഗന്ധവസ്തുക്കളിലും, ബേക്കറിസാധനങ്ങൾ, മദ്യം, ഔഷധക്കൂട്ടുകൾ മുതലായവയിലും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഗ്രാമ്പു തൈലത്തിന് പകരമായി താണതരം ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ രുചിയും മണവും നൽകാൻ ഇല തൈലം ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാനരാസഘടകമായ 'യൂജിനോൾ' വാനിലിൻ, വാനില എസ്സെൻസ് മുതലായവയുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. കറുവ തൈലത്തിന് രോഗാണുക്കൾ, നിമാവിരകൾ മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കുവാനും ക്ഷുദ്രജീവികളെ അകറ്റാനുമുള്ള കഴിവുണ്ട്.

കൃഷിരീതി: പരപരാഗണം മൂലം ഈ ചെടികളുടെ പ്രകൃതിയിൽ വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.പലയിനങ്ങളും അറിയപ്പെടുന്നുങ്കിലും പ്രധാനമായും തേൻ (മധുര) ഇനങ്ങളാണ് കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നത്. കോഴിക്കോട് ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സ്പൈസസ് റിസർച്ച് (IISR) വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത 'നവശ്രീ'(SL-63), 'നിത്യശ്രീ' (IN189) എന്നീ തൊലിക്കുവേണ്ടിയുള്ള അത്യൽപ്പാദനശേഷിയുള്ള ഇനങ്ങൾ ഹെക്ടറിന് പ്രതിവർഷം 55 കിലോഗ്രാം ഉണക്കത്തൊലി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ODC130 അഥവാ 'സുഗന്ധിനി'എന്ന ഇലതൈലത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അത്യുൽപ്പാദന ശേഷിയുള്ള ഇനം ഓടക്കാലി സുഗന്ധതൈല–മരുന്നുചെടി ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് വികസിപ്പിച്ചെടുത്തതാണ്. ഇതിന്റെ പച്ചിലയിൽ 1.6% തൈലവും, തൈലത്തിൽ 94% യൂജീനോളും ഉണ്ട്. വർഷം പ്രതി വൃക്ഷമൊന്നിന് 300 ഗ്രാം എന്ന കണക്കിൽ ഒരു ഹെക്ടറിൽനിന്ന് 125–150 കി. ഗ്രാം ഇലതൈലം ലഭിക്കുന്നു. സിന്നമോമം കേഷ്യ*(C. cassia)*, സി.ബർമാണി(*C. burmani*), സി.ലൗറീറി(*C.loureirii*), സി.കാംഫോറ (*C. camphora*) മുതലായവ ഇതേ സസ്യകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സുഗന്ധതൈലം തരുന്ന മറ്റു സ്പീഷീസുകളാണ്.

വ്യത്യസ്ഥ കാലാവസ്ഥകളിൽ കൃഷിചെയ്യാവുന്ന ഒരു വൃക്ഷമാണ് കറുവ. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 1800 കി. മീ. ഉയരം വരേയും, 1500–2500 മി. മീ. മഴയും 27°C ചൂടുമുള്ള കാലാവസ്ഥയിൽ ഇത് തഴച്ചുവളരുന്നു. ജൈവാംശം കൂടുതലുള്ള മണൽ കലർന്ന പശിമരാശി മണ്ണാണ് അത്യുത്തമം. വെള്ളക്കെട്ട് ഇതിന് ഹാനികരമാണ്.

വിത്തുമുളച്ചുണ്ടാകുന്ന തൈകളാണ് പ്രധാനമായും നടീൽവസ്തു. പരപരാഗണപ്രധാനമായ വിളയായതുകൊണ്ട് മാതൃവൃക്ഷത്തിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ വിത്ത് നട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ചെടികളിൽനിന്ന് ലഭിക്കണമെന്നില്ല. തൻമൂലം, മാതൃഗുണങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് കായിക പ്രവർദ്ധനരീതികളാണ് അവലംബിക്കേണ്ടത്. കമ്പുമുറിച്ചു നട്ടും, പതിവച്ചും, ടിഷ്യൂകൾച്ചർ വഴിയും ഇതു സാധിക്കാം. അങ്കുരണശേഷി വളരെ വേഗം നഷ്ടമാകുന്നതിനാൽ വിത്തു ശേഖരിച്ചതിനുശേഷം ഉടനെ തന്നെ പാകി മുളപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. വിത്തു മുളയ്ക്കാൻ 2–3 ആഴ്ച സമയമെടുക്കും. മേയ്–ജൂൺ മാസങ്ങളാണ് വിത്തു പാകാൻ പറ്റിയ സമയം. പാകിയ വിത്തുകൾ നാലു മാസമാകുമ്പോൾ പോളിബാഗിലേക്കു പറിച്ചു നടാം. ഏതാണ്ട് 10–12 മാസം പ്രായമെത്തിയ തൈകൾ 2–3 മീറ്റർ അകലത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യാം. തൈകൾക്ക് തണലും ജലസേചനവും നൽകണം. നടുമ്പോൾ ചെടി ഒന്നിന് 20 കിലോഗ്രാം എന്ന കണക്കിൽ ചാണകമോ കമ്പോസ്റ്റോ ഇട്ടു കൊടുക്കണം. കൂടാതെ ആദ്യവർഷം ചെടി ഒന്നിന് 20:20:25 ഗ്രാം എന്ന കണക്കിൽ പാക്യജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം എന്നിവ കൊടുക്കണം.വർഷം തോറും ഇവയുടെ അളവ് ക്രമമായിവർദ്ധിപ്പിച്ച് ആറാം വർഷം മുതൽ ചെടിയൊന്നിന് 50 കിലോഗ്രാം ചാണകം, 200:180:200 ഗ്രാം പാക്യജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം എന്നിവ രണ്ടുതവണയായി ജൂൺ, ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളിൽ നൽകണം. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം കളയെടുക്കുകയും പുത

യിടുകയും വേണം. ഇലപ്പുള്ളിരോഗം, ഡൈബാക്ക്, ബ്ലൈറ്റ്, സൂട്ടിമോൾഡ് മുതലായ രോഗങ്ങൾ കറുവചെടിയിൽ കാണാറുണ്ട്. ഒരു ശതമാനം വീര്യമുള്ള ബോർഡോമിശ്രിതം തളിച്ച് ഇവ നിയന്ത്രിക്കാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുമൂന്നു വർഷം പ്രായമായ കറുവയുടെ കമ്പുകൾ പട്ട ഉരിച്ചെടുക്കാൻ പാകമാണ്. 2–2.5 സെ. മീ. വ്യാസവും 1.5–2 മീറ്റർ നീളവുമുള്ള കൊമ്പുകളാണ് പട്ടയെടുക്കാൻ ഉത്തമം. മഴ കഴിഞ്ഞ് തളിരുകൾ മൂത്ത സമയമാണ് വിളവെടുക്കാൻ പറ്റിയത്. അതിരാവിലെ കമ്പുമുറിച്ചെടുത്താൽ പട്ട വേഗം ഉരിഞ്ഞു കിട്ടും.കമ്പുകൾ മുറിച്ചെടുത്ത് കരിന്തൊലി ചുരിമാറ്റിയശേഷം പട്ട ഉരിച്ച് പ്രത്യേക രീതിയിൽ ചുരുളുകളാക്കി ഉണക്കിയെടുക്കുന്നതാണ്കറുവപ്പട്ട. ഇലതൈലം എടുക്കുവാനായി വർഷം രണ്ടുതവണ; മേയ്, ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളിൽ കമ്പുകൾ മുറിച്ചെടുക്കാം.

പട്ട 4–5 മണിക്കൂർ ആവി വാറ്റു നടത്തിയാൽ 0.5–1.0% പട്ടതൈലം ലഭിക്കും. ഒരു ഹെക്ടറിൽനിന്ന് ഏതാണ്ട് 30–50 കിലോഗ്രാം പട്ട ലഭിക്കും. നല്ല രീതിയിൽ പരിചരിക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഹെക്ടറൊന്നിന് 200 കിലോഗ്രാം വരെ പട്ട ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇലകളോടുകൂടിയ ചെറുശാഖകളാണ് ഇലതൈലം വാറ്റിയെടുക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒന്നു രണ്ടുദിവസം ഇല തണലിലിട്ട് വാട്ടിയശേഷം 4–5 മണിക്കൂർ ആവി വാറ്റു നടത്തിയാൽ 0.5–1.0% ഇലതൈലം ലഭിക്കും. ഒരു ഹെക്ടറിൽനിന്ന് 100–125 കിലോഗ്രാം ഇലതൈലംകിട്ടും.

ഏലം

ശാസ്ത്ര നാമം: *ഇലറ്റേറിയ കാർഡമോമം*

കുടുംബം : സിഞ്ചിബറേസിയെ

പ്രാധാന്യം: കേരളത്തിൽ ഇടുക്കി, വയനാട് ജില്ലകളിലാണ് ഏലം പ്രധാനമായും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ബേക്കറി സാധനങ്ങൾ, ഐസ്ക്രീം, മാംസം, സോസുകൾ മുതലായവയ്ക്ക് മണവും രുചിയും നൽകുന്നതിന് ഏലം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഏലത്തിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന തൈലം സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങളുടേയും മരുന്നുകളുടേയും നിർമ്മാണത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു.പശ്ചിമഘട്ടവനങ്ങളിൽ ഈ ചെടി നന്നായി വളരുന്നുണ്ട്.. ICRI1, ICRI2, PV1 മുതലായവയാണ് കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രധാന ഏലം ഇനങ്ങൾ.

കൃഷിരീതി: പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ നിത്യഹരിതവനങ്ങളിലാണ് ഏലം പ്രധാനമായും വളരുന്നത്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 750–1500 മീറ്റർ ഉയരമുള്ള 2000–2500 മി. മീ. മഴ ലഭിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ് ഏലകൃഷിക്ക് യോജിച്ചത്. 10–35°C വരെ ചൂടും മിതമായ തണലും ഇതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. ധാരാളം ഫോസ്ഫറസും പൊട്ടാസ്യവും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും ജൈവാംശം ധാരാളമുള്ളതുമായ വനമണ്ണാണ് ഇതിന് ഉത്തമം.

വിത്തുമുളപ്പിച്ചോ, തടമുറിച്ചു നട്ടോതൈകൾ ഉണ്ടാക്കാം. കുറച്ചു സ്ഥലത്തു കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് തട മുറിച്ചു നട്ടു തൈകൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ മതിയാകും. ടിഷ്യൂകൾച്ചർ പ്രക്രിയവഴിയും തൈകൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാം.വിത്തു മുളപ്പിച്ച് തൈകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് സെപ്റ്റംബർ – ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളാണ് ഉത്തമം. നല്ല വിളവു നൽകുന്നതും രോഗപ്രതിരോധശേഷിയുള്ളതുമായ ചെടികളിൽനിന്നും മൂത്തു പാകമായ കായ്കൾ ശേഖരിക്കണം. കായ്കളിൽ ചെറുതായി അമർത്തിയാൽ വിത്തുകൾ പുറത്തു വരും. വിത്തിനുപുറത്തുള്ള മ്യൂസിലേജ് നന്നായി വെള്ളത്തിൽ കഴുകികളയണം.തുടർന്ന് 2–3 ദിവസം തണലിൽ ഉണങ്ങിയെടുക്കണം. തുടർന്ന് നഴ്സറിയിൽ വിത്തുകൾ പാകാം. മുളച്ചുവരുന്ന തൈകൾ പോളീബാഗിലോ അല്ലെങ്കിൽ നഴ്സറി ബെഡ്ഡിലോ പറിച്ചുനടണം. 25–30 സെ. മീ. അകലത്തിൽ വേണം നഴ്സറി ബെഡ്ഡിൽ പറിച്ചുനടുവാൻ. ജൂൺ –ജൂലൈ മാസമാണ് ഇങ്ങനെ പറിച്ചുനടുവാൻ യോജിച്ചത്. ഏകദേശം ഒരു വർഷം പ്രായമായ തൈകൾ 1.5–3 മീ. അകലത്തിൽ കൃഷിസ്ഥലത്ത് നടാം; . തണൽമരങ്ങളായി പ്ലാവ്, യൂക്കാലിപ്റ്റസ്, കാട്ടുജാതി, അൽബീസിയ മുതലായ മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കണം. ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ പുതയിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് ഈർപ്പം നിലനിർത്താൻ നല്ലതാണ്. വർഷത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യമായി പാക്യജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം ഇവ 75:75:150 കിലോഗ്രാം ക്രമത്തിൽ ഒരു ഹെക്ടർസ്ഥലത്ത് നൽകണം.

കൃഷി ചെയ്ത ചെടികൾ മൂന്നാം വർഷംമുതൽ കായ്ച്ച് തുടങ്ങും. ഒക്ടോബർ–നവംബർ മാസങ്ങളിലാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ കായ്കൾ പാകമാകുന്നത്. ഏകദേശം 30 ദിവസം ഇടവിട്ട് കായ്കൾ ശേഖരിക്കാം. സെപ്റ്റംബർ മുതൽ ഫെബ്രുവരി വരെ കായ്കൾ കിട്ടും. ഏകദേശം 10–15 വർഷംവരെ ഒരു കൃഷിത്തോട്ടത്തിൽനിന്ന് വിളവ് ലഭിക്കും.

പറിച്ചെടുത്ത കായ്കൾ വെള്ളത്തിൽനന്നായി കഴുകിയെടുക്കണം. തുടർന്ന് കമ്പിവല കെട്ടിയ പ്രത്യേക പാത്രത്തിൽ ഒരേ കനത്തിൽ വിതറിയിട്ട് 50–60°C ചൂടിൽ 36–42 മണിക്കൂർ ഉണങ്ങിയെടുക്കണം. ഉണങ്ങിയകായ്കൾ കമ്പിവലയിൽ ഉരച്ച് കായ്കളുടെ തണ്ടും മറ്റും നീക്കിയ

ശേഷം വലിപ്പമനുസരിച്ച് തരംതിരിച്ച് പല ഗ്രേഡുകളാക്കി സൂക്ഷിക്കാം. ഒരു വർഷം ഒരു ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തുനിന്നും 200–300 കിലോഗ്രാം കായ് ലഭിക്കും. കായ്കൾ പൊടിച്ച് ആവി വാറ്റി തൈലം വേർതിരിച്ചെടുക്കാം. കായ്കളിൽ 35.7% തൈലം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

പച്ചോളി

ശാസ്ത്രനാമം: *പോഗോസ്റ്റിമോൻ പച്ചോളി*

കുടുംബം: ലാമിയേസിയെ

പ്രാധാന്യം: ഇന്ത്യയിലുടനീളം കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സുഗന്ധദ്രവ്യവിളയാണ് പച്ചോളി. സൗന്ദര്യവർദ്ധകവസ്തുക്കൾ, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ, സോപ്പ് മുതലായവയുണ്ടാക്കുന്നതിന് പച്ചോളിതൈലം ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൂടാതെ ബാക്ടീരിയകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും കാർഷികവിളകൾ നശിപ്പിക്കുന്ന കീടങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നതിനും പച്ചോളിതൈലം ഉപയോഗിക്കുന്നു. വയറുവേദന, പനി, ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്നുള്ള രക്തസ്രാവം മുതലായവയുടെ ചികിൽസയ്ക്കും പച്ചോളി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്

കൃഷിരീതി: ജോഹോർ, സിംഗപ്പൂർ, ഇൻഡോനേഷ്യ മുതലായവയാണ് സാധാരണ കൃഷി ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാന പച്ചോളി ഇനങ്ങൾ. സാമാന്യം നല്ല മഴ ലഭിക്കുന്ന (2500–3000 മി. മീ.) പ്രദേശമാണ് പച്ചോളി കൃഷി ചെയ്യാൻ യോജിച്ചത്. 24–28°C ചൂട് വ്യതിയാനമുള്ളതും അന്തരീക്ഷത്തിലെ ജലാംശ അളവ് 75 ശതമാനവും ഉള്ള സ്ഥലത്താണ് പച്ചോളി നന്നായി വളരുന്നത്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 1000 മീ. ഒരെ ഉയരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പച്ചോളി കൃഷിചെയ്യാം. മഴ കുറവുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പച്ചോളി നന്നായി വളരുന്നതിന് നന്നായി നനച്ചുകൊടുക്കണം. തണൽ ലഭിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് പച്ചോളി വളരുന്നതിന് നല്ലത്. അതുകൊണ്ട് തെങ്ങിൻതോട്ടത്തിലും കശുമാവുതോട്ടത്തിലും മറ്റും ഇത് ഇടവിളയായി കൃഷി ചെയ്യാം.

കമ്പുമുറിച്ചു നട്ടാണ് പച്ചോളി തൈകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. 4–5 മുട്ടുകളുള്ളതും ഏകദേശം 15 –20 സെ. മീ. നീളത്തിലുമുള്ള കമ്പുകളാണ് മുറിച്ചുനടേണ്ടത്. നല്ല ശക്തിയും വളർച്ചയുമുള്ള കമ്പുകളാണ് തൈകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ മുറിച്ചെടുക്കേണ്ടത്. മുറിച്ച കമ്പുകളുടെ ചുവട്ടിലുള്ള മുട്ടുകളിലെ ഇലകൾ നീക്കം ചെയ്യണം. നടുന്നതിനുമുമ്പ് വേരു മുളയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഹോർമോണുകളായ IBA യോ IAAയോ NAAയോ 500, 1000 അല്ലെങ്കിൽ 1500 ലായനിയുണ്ടാക്കി അതിൽ മുക്കി വേണം കമ്പുകൾ നടാൻ. കമ്പുകൾ 3–5 സെ. മീ. അകലത്തിൽ നഴ്സറി ബെഡ്ഡിലോ പോളിത്തീൻ ബാഗിലോ വേണം നടുവാൻ. ഏകദേശം 4–5 ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം വേരുകൾ ഉണ്ടാകും. വേരെടുത്ത കമ്പുകൾ 8–10 ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ കൃഷിസ്ഥലത്ത് നടാം. വേരുമുളച്ച കമ്പുകൾ 40–60 സെ. മീ. അകലത്തിൽ വേണം കൃഷിചെയ്യുവാൻ. ഏകദേശം 12–15 ടൺ ജൈവവളമോ ചാണകമോ ഹെക്ടറൊന്നിന് ഇട്ടുകൊടുക്കണം. കൂടാതെ പാക്യജനകം, ഭാവഹം, ക്ഷാരം ഇവ 25:50:50 കിലോഗ്രാം ഇട്ടുകൊടുക്കണം.

പച്ചോളി ഇലകൾക്ക് ഇളം പച്ചനിറം മാറി ഇരുണ്ട തവിട്ടുനിറമാകുമ്പോൾ വിളവെടുക്കാൻ പാകമാകും. അപ്പോൾ ഇലകൾക്ക് പച്ചോളിയുടേതായ പ്രത്യേക സുഗന്ധം ഉണ്ടാകും. കൃഷി ചെയ്തശേഷം ഏകദേശം 5 മാസമാകുമ്പോൾ ആദ്യവിളവെടുപ്പിന് പാകമാകും. തുടർന്നുള്ള 3–4 മാസങ്ങളിൽ വീണ്ടും വിളവെടുപ്പ് നടത്താം. ഇതു പ്രധാനമായും മണ്ണും കാലാവസ്ഥയും മറ്റു പരിചരണമുറകളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇലകൾ രാവിലെ മുറിച്ചെടുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഏകദേശം 25–30 സെ.മീ. നീളത്തിൽ 3–4 ഇലകൾ വീതമുള്ള കമ്പുകൾ മുറിച്ചെടുക്കാം. ചെടിയുടെ ഇലകൾ പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്താൽ അത് ചെടിയുടെ തുടർന്നുള്ള വളർച്ചയെയും വിളവെടുപ്പിനേയും ബാധിക്കും. ഒരു വിള ഏകദേശം 3–4 വർഷം നിലനിൽക്കും.

മുറിച്ചെടുത്ത ഇലകൾ നല്ല വായുസഞ്ചാരമുള്ള സ്ഥലത്ത് തണലിൽ വിരിച്ചിട്ട് ഏകദേശം മൂന്നുദിവസം ഉണക്കിയെടുക്കണം. നല്ലതൈലം ലഭിക്കുന്നതിന് ഇലകൾ ശരിയായി ഉണങ്ങിയെടുക്കണം. ശരിയായി ഉണങ്ങിക്കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി ഇലകൾ ഇടക്കിടെ ഇളക്കിയിട്ടു കൊടുക്കണം. ഇങ്ങനെ ഉണങ്ങിയെടുത്ത ഇലകൾ ആവി വാറ്റിയാണ് തൈലം വേർതിരിക്കുന്നത്. 6–8 മണിക്കൂർ ആണ് വാറ്റുവാനുള്ള സമയം. പച്ചോളി ഇലയിൽനിന്നും ഏകദേശം 2.5–3.5% തൈലം ലഭിക്കും. ഒരു ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തു നിന്നും 8000 കിലോഗ്രാം പച്ചയില ഒരു വർഷം ലഭിക്കും. അത്രയും ഇല ഉണങ്ങുമ്പോൾ ഏകദേശം 1600 കിലോഗ്രാം ഉണങ്ങിയ ഇലയും അത് വാറ്റിയാൽ ഏതാണ്ട് 25–40 കിലോഗ്രാം തൈലവും ലഭിക്കും